

jeg for Storstibdelen henholde mig til, hvad jeg tidligere har haft Lejlighed til at udtale ved Sagens Behandling i dette høje Ting. Det ærede Medlem støttede i Dag sine Betragtninger til Beregninger over, hvorledes Kreditforeningen vil komme til at virke, navnlig med Hensyn til Reserve- og Administrationsfonden, og det ærede Medlem har nu givet mig disse Beregninger, men de ere temmelig vidtløftige, og jeg vil ikke være i Stand til — det har det ærede Medlem heller ikke forudsat — at udtale mig om dem nu. Selvfølgelig er jeg meget villig til at gaa dem igennem, og hvis de kunne lede mig ind paa ny Betragtninger, skal jeg naturligvis ikke være uvillig til at acceptere Resultaterne, men jeg maa sige forud, at jeg tror det ikke. Jeg tror, at denne Sag for mit Bedkommende er saa godt gennemgaaet i sin Helhed, at jeg meget tvivler paa at faa et andet Syn derpaa end det, jeg tidligere har haft.

Breinholt-Bandborg: Jeg takker den højtærede Minister for det velvillige Løfte, han gav mig om i alt Fald med Opmærksomhed at ville gennemlæse de Beregninger, jeg har tilladt mig at overrække ham. At han nærer Tvivl om, at de kunne forandre hans Anskuelse, kan paa ingen Maade foruandre mig. Jeg stoler imidlertid paa, at hvis den højtærede Minister virkelig ser noget sundt eller rigtigt deri, vil, som jeg tidligere udtalte, hans store Indsigt og Loyalitet bringe ham til at træffe de Foranstaltninger under Sagens videre Gang, som han maatte finde Anledning til.

Den ærede Ordfører og Formand for Udvalget har ikke troet, at mine Udtalelser vilde finde nogen rigtig Anklag i Tinget eller vilde have Virkning over for den nu forestaaende Afstemning, og det har han Ret i. (Ufbrydelse af Ordføreren (Koch)). Jeg forstod i alt Fald den ærede Ordfører saaledes. Jeg har nemlig ikke paa nogen mulig Maade her villet paavirke Tingets Afstemning, jeg har kun villet fremdrage enkelte Punkter, som ikke have været til Forhandling før her i Salen, og som jeg derfor særlig vilde henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa af Hensyn til den Forhandling, der i det andet Ting herefter vil følge. — Den ærede Ordfører udtalte tillige, at han havde hørt, at jeg havde følt mig i visse Henseender afficeret af, at man vil underlægge min Modstand mod dette Lovforslag visse særlige Modtiber, som jeg selv har benævnet Agravtendenser og indgroet Had til Industrien. Den ærede Ordfører sagde, at han ikke skulde indlade

sig videre derpaa; thi deraf vilde let følge, at jeg atter misforstod hans Udtalelser, og han sluttede med at sige, at han overhovedet ikke ønskede at komme nærmere ind paa det; thi mine Udtalelser i Dag viste godt nok, at hvad han tidligere havde udtalt i saa Henseende, fandt sin Bekræftelse. Men det, han tidligere har udtalt, gif netop ud paa, at jeg havde haanet og at jeg hadede Industrien. Jeg tror dog næppe, at man vil kunne finde sligt i mine Udtalelser i Dag ligesaa lidt som nogen Sinde ellers. Jeg vil derfor nedlægge en Indsigelse mod den Betragtning, at han i mine Udtalelser i Dag fandt en Bekræftelse paa det, han udtalte ved anden Behandling.

Stilling: Jeg vil gerne tillade mig en lille Bemærkning i Anledning af, at det ærede Medlem for 8de Kredts (Breinholt-Bandborg) til Støtte for sit Standpunkt paakaldte to afdøde Kollegers Stilling til denne Sag. Da jeg havde den Ære at sidde i Udvalg sammen med de nævnte afdøde Kolleger, maa jeg give det ærede Medlem Ret — hvis det kan glæde ham — i, at de Herrer ganske vist saa noget mørkt paa Sagen den Gang. Men der er det at bemærke, at den Form, hvori Forslaget den Gang var forelagt, var en ganske anden end nu. Og endelig fik jeg — og jeg tror andre ærede Medlemmer, som den Gang arbejdede sammen med de Herrer i Udvalget — det Indtryk, at disse ikke saa saa mørkt paa Sagen i sin Helhed, men at de gerne vilde være med til at give Industrien en Kreditforening, naar de kunde finde en Form, hvorunder Sikkerhedsstillelsen, Pantestikkerheden i sin Helhed kunde blive noget bedre, end der den Gang var foreslaet. Det er ikke godt for nogen af os nu at sige, hvorledes de vilde have stillet sig til det foreliggende Forslag. Jeg skal derfor lade de døde hvile, men kun sige til det ærede Medlem, at jeg ganske vist ikke tror, at han haver Indu-

Rettelser.

- Sp. 844, L. 17 f. o.: „Forsøstefordringen“, læs: „Forsøsteformen“.
 — 845, L. 14 f. o.: „Obligationer“, læs: „Kautationer“.
 — 848, L. 21 f. o.: „ikke“ udgaar.
 — 850, L. 13 f. n.: „Anvendelse“, læs: „Anvendelse“.
 — 851, L. 11 f. o.: „eller at“, læs: „eller af at“.